

Když jsme před pěti dny odjžděli do Amsterdamu, měli jsme mírné obavy, zda to není na moc dlouho. To budem courat celou tu dobu jen po městě? Ač se to nezdá, opravdu se to dá. Dnes, hned po návratu, usedám, abych vám mohl předat své dojmy „ještě teplé“.

Radši předem upozorňuji, že se toho o Amsterdamu moc nedozvíte, bude se totiž jednat zase jen o mé prožitky. Ale o to intenzivnější! (Navíc klasické informace o městě najdete v každém cestovním průvodci.) To bylo jen tak na úvod, aby někdo nebyl po přečtení celého článku rozrušen promarněným časem.

PRVNÍ DOJMY

Hned po příjezdu vás určitě jako první zaujme počet cyklistů a hromady starších kol na každém rohu. Nikde jinde jsem nic podobného neviděl. (Tím netvrdím, že to není.) Působí to na mě opravdu příjemně. Dokonale fungující městská doprava. Centrum je tak krásně zbaveno aut a získává tím zvláštní kouzlo. Možná je to i tím, že tu normálně bydlí lidé a není to „mrtvý odvrtný zub“ plný kanceláří. Sice je to trochu divočina, přijde mi, že kola mají absolutní přednost, a ze začátku si na to nemohu úplně zvyknout a občas

Tramvaj deroucí se s klidem skrz dav.

V této uličce sahají domy výjimečně až do vody.

zabrousím z úzkého chodníčku na cyklistickou stezku vedle. Kamikaze na kole ani nebrzdí. Zvonek za zády mě vyděsí k smrti a cyklista se prořítí kolem. Dost mě překvapuje, jak neohroženě tu jezdí. Já bych se takhle rychle jezdit bál. Člověk nikdy neví, kdo může za rohem zrovna vyjít a chodců je všude plno v každou denní i noční hodinu.

Sotva si začínám zvykat na cyklisty, už je tu další nebezpečí. Tramvaj deroucí se davem. A opět neohrožený řidič. Vše se tu zřejmě léčí

šokem. Nestíhám kvůli této džungli ani pozorovat okolní domy. Veškerou energii využívám na holé přežití. Bude to ještě asi chvíli trvat, než se budu moci koukat i okolo. Přesto jsem ale od začátku okouzlen. Možná to dělá opět to dobrodružství z objevování nového města.

Ubytování jsme v jednom malém hostelu v centru, kousek od náměstí Leidseplein. Bylo to to nejlépejší, co jsme na internetu našli. V průměru za 18,5 eura za osobu na noc. Ale špatné to vůbec není, dokonce i snídaně v ceně. (Nevím tedy ale, jestli

jsem kompetentní hodnotit kvalitu hotelů, protože mám zkušenosti jen s pár jednohvězdičkovými hostely na balkáně a v ničím lepším jsem nikdy nespal. Prostě pro mě to komfort byl. ☺)

Pak už konečně na procházku nočním městem. Stačí odbočit z hlavní rušné třídy podél kteréhokoliv vodního kanálu, kterými je město protkáno, a okamžitě máte pokoj od davu a neonů a můžete naplno vstřebávat krásnou amsterdamskou atmosféru.

RED LIGHT

Zamířili jsme do vyhlášené čtvrti červených luceren – Red light district. Tato „galerie“ má tu výhodu, že pokud nechcete na „exponáty“ sahat, je zcela zdarma. ☺ Polonahé dívky v červeně nasvícených výlohách na vás lascivně pomrkávají a někdy pootevrou dveře a zavolají na vás třeba: „Hey you with long hair, come to me!“ Nikdy jsem takový zájem žen o mou osobu nezaznamenal. Nevěřím tomu, že jim šlo jen o mé peníze, vždyť tolik v peněžence ani nemám. (Jinak abych i já přispěl svou troškou subjektivního názoru do holandského větrného mlýna, tak všechny dívky opravdu nejsou tak krásné, jak jsem slyšel vyprávět, ale aspoň se člověk občas zasměje. ☺ Zase ale nejsou všechny ošklivé, jak říkají jiní. Matematicky bych to vyjádřil asi tak, že kvalita exponenciálně klesá směrem od středu ke kraji čtvrti. Ale matematika nikdy nebyla zrovna můj obor, můžu se mýlit. ☺

O cenách vám mnoho neřeknu. Nepátral jsem po nich. Možná orientačně. Kamarádky se z legrace jedné slečny ptaly, za kolik by je vzala, a ta zcela vážně hodila cenu 100 euro. (Během té krátké diskuze se kolem nich vytvořil hlouček černochů, kteří vyjeveně naslouchali, co že tam ty mladé slečny chtějí.)

Typická amsterdamská ulička.

Tato čtvrt prý není zrovna dvakrát bezpečná a občas se tu opravdu narazí na pěkná individua. V tmavých koutech můžete potkat divné pány tiše kvokající: „Kok, kok.“ Naštěstí všichni známe pohádku o kohoutkovi a slepičce. Ještě by nám taky mohlo zaskočit a dopadli bychom jako chudák kohoutek. ☺

O kus dál jsem byl přepaden. Kdosi mě zezadu štouchl, a když jsem se otočil, stála tam jakási stařenka. Prý ať jí dám tu brašnu s foťákem, co mám přes rameno, nebo mě pořeže. Zdrogovaní důchodci, to jsem ještě nezažil, říkám si. Když svou žádost zopakovala podruhé, rozuměl jsem jí už o něco lépe. Mám si prý na tu brašnu dávat větší pozor, nebo

mi jí někdo odřízne a ukradne. Byl jsem stejně pořád tak překvapený, že ani nevím, jestli jsem jí za radu vůbec poděkoval. ☺

PALUBNÍ PRŮVODCE

Co říká palubní průvodce. Holandsko je známo svými kanály, větrnými mlýny, tulipány, dřeváky, sýry a také svými coffee shopy. (Vzhledem k tomu, že jsme neopustili Amsterdam, tak >>> 36

Jedno z mála míst, kde můžete vidět tulipány i v zimě – tržnice s květinami se táhne podél celého kanálu.

jsme moc mlýnů neviděli. Na tulipány je v únoru ještě brzo, takže jediné byly na tržišti, a o kýchovité dřeváky ve stáncích nikdo nestojí. Proto preferuji hlavně o coffee shopech. ☺

Většina z nich je nealkoholických (viz třeba největší síť Bulldog coffee shop), ale najdou se i takové, kde tomu tak není. Ceny se pohybují okolo 4 euro za hotový ubalený joint (cigareta marihuany). Dále je samozřejmě v nabídce spousta lepších nebalených druhů, kde se cena za gram už hodně liší. Kdo nekouří, může ochutnat speciální space cake. Cena okolo 6 euro. Stačí půlka a máte na pěkných pár hodin o zábavu postaráno. (Hovoří k vám kapitán. Délka vesmírného letu se může dle konkrétního coffee shopu výrazně lišit. ☺ Pivo tu stojí stejně jako v barech mezi 2–2,5 euro za 0,25 l. (Pro Čecha krutá cena.) Většinou se jedná o místní Amstel nebo Heineken.

Co bych doporučil, tak určitě coffee shop Easy Times. Nikde tu nešlo tak, jako tam. Reggae na plný pecky a všude samý živý Bob Marley. Připadal jsem si, jako bych zakopl v kině a vpadl do nějakého hollywoodského filmu. V životě jsem neviděl, že by se totiž takhle někdo choval v reálu. Veškeré naše noční poznávací výlety končily pak zde.

No, a aby to nebylo jen o coffee shopech, tak teď něco pro milovníky tulipánů. Za 3 euro si můžete koupit zhruba 10 cibulek těchto krásných květin. Vyčerpávající, ne? ☺

KAM V „AMSTRU“?

Podle průvodce tu je 35 muzeí. To není zrovna málo. A 10 euro za vstup do každého z nich také ne. (Tedy ne úplně do každého, ale do většiny.) To už se vyplatí vybírat.

Jako první jsme navštívili Van Gogh museum. (To je myslím povinnost.) Když vystojíte dlouhou frontu u vchodu, zaplatíte 10 euro, pak vystojíte

Tak tohle se před žádnou školní budovou u nás rozhodně nevidí.

další frontu u šatny a absolvujete prohlídku jak na letišti, můžete se konečně zapojit do pomalého únavného šoupaní v davu. To byla první věc, která mi trochu zkazila dojem. Druhá věc byla ta, že obrazy byly pod sklem, a to se občas dokonce lesklo. To už se člověk může dívat rovnou na reprodukce. Byl jsem z toho mírně zklamaný.

Jen o kousek dál je Rijksmuseum, kde můžete zhlédnout díla starých mistrů. Například i slavnou Rembrandtovu Noční hlídku. Muzeum se momentálně opravuje a je otevřené pouze jedno křídlo, ale zas za nesníženou cenu 10 euro. To je fér, ne? ☺

Pak jsme se vydali na delší procházku do muzea mořeplavby. (Od Rijksmusea okolo hodinky chůze.) Těšili jsme se, jak se podíváme na pravou plachetnici,

ci, ale bohužel. Jen ze břehu. Budova muzea a tudíž i plachetnice je uzavřena. Rekonstrukce potrvá do roku 2009. Chvíli jsme zapřemýšleli, jestli se sem nepůjdeme podívat ještě zítra, co kdyby náhodou otevřeli, ale nakonec jsme to vzdali. ☺

Další zajímavost je Anne Frank House. Dům, respektive jeho malá část, kde se za druhé světové války ukrývala židovská rodina. Těsně před koncem války však byla udána a celou tragédií nakonec přežil jen otec. Ten pak nechal vydat deník své malé dcery Anne, který si v úkrytu psala. Stal se později velkým bestsellerem.

Od dveří se táhla opět fronta až za roh a při představě malého úkrytu nás pojala hrůzná představa, jak to tam asi bude vypadat, a tak jsme se dovnitř radši ani nepodívali.

To byl jen výběr pro nás nejzajímavějších muzeí. Jak jsem již psal, je jich tu mnohem více a třeba takový Rembrandtův dům, divadelní muzeum či muzeum fotografie, by také určitě stály za návštěvu.

POSLEDNÍ DOJMY

Pokud nikam nespěcháte, vyplatí se chodit pěšky. I širší centrum není nijak velké a za dvě hodinky se bez problému dostane z jednoho konce na druhý. A nic vás to nestojí. My takhle procházkami podél kanálů a úzkých křivých domů strávili většinu našeho času. Amsterdam na nás prostě silně zapůsobil svým starým romantickým dojmem. Člověk by měl skoro chuť tam zůstat. Být jako pravý Holanďan. Jezdit si jen tak celý den na kole, nemuset pracovat, mít spoustu peněz a jen si užívat šťastného a bezstarostného života. No fakt, takhle to tam doopravdy funguje, jeďte se přesvědčit. ☺ ■

Text a foto: Tomáš Setíkovský
www.fomas.wz.cz

Tuto plachetnici jsme bohužel nenavštívili, protože muzeum mořeplavby je až do roku 2009 v rekonstrukci.